

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/25/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3220010013
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3220010013.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Patrika Príbelského, PhD. a JUDr. Dušan Krč-Šeberu v trestnej veci proti obžalovanému P. I., nar. XX.X.XXXX v J., trvale bytom M. K. L. Ves, t. č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Ilava, trestne stíhaného pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a), b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák. a § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 23. marca 2020 prejednal odvolanie obžalovaného P. I. proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 12. februára 2020, sp. zn. 3T/4/2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. zrušuje sa napadnutý rozsudok vo výroku o uloženom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný P. I. odsudzuje podľa § 360 ods. 2, § 36 písm. l), písm. n), § 37 písm. m), § 38 ods. 3 Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 9 (deväť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona sa obžalovaný zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 12.2.2020, sp. zn. 3T/4/2020 bol obžalovaný P. I. uznaný vinným zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a), b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák. a § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že dňa 07.10.2019 v čase asi o 18.00 hod. v J. číslo XXX/XX v kúpeľni bytu pristúpil zozadu ku svojej družke T. E., chytil ju za pravú ruku v oblasti bicepsu, otočil ju tvárou ku sebe, jeho ľavou rukou ju chytil pod krk takým spôsobom, že jej krk obopínal rukou v oblasti čeluste a tlačil smerom hore, pričom v pravej ruke držal vysúvací pracovný nôž šedej farby s vysunutou reznou časťou v dĺžke asi 5 cm, uvedeným nožom jej šermoval pred tvárou a naznačoval rezanie, zároveň jej vulgárne nadával a v zúrivosti povedal: "Zabijem ťa a odsedím si to, ako aj našu malú", "Vyhodím ťa z okna, rád si to odsedím", čo u poškodenej vzbudilo obavu o jej život a zdravie.

Za to bol odsúdený podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. s prihladnutím na § 38 ods. 3, § 36 písm. l), n), § 37 písm. m) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, na výkon ktorého trestu bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr.zák. okresný súd uložil obžalovanému trest prepadnutia veci, a to 1 ks pracovný vysúvací kovový nôž šedej farby v dĺžke 16,5 cm. Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr.zák. bolo obžalovanému uložené ochranné liečenie protitoxikomanické ambulantnou formou.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože v zákonnej lehote proti nemu písomne podal odvolanie obžalovaný, v ktorom odvolaní namietal výšku uloženého trestu. V podanom odvolaní obžalovaný poukázal na to, že sa priznal a čin úprimne oľutoval. Pred vzatím do väzby viedol riadny život, pracoval ako živnostník v stavebníctve. Má 2 deti, o ktoré sa snažil postarať. Trest, ktorý mu uložil Okresný súd Bánovce nad Bebravou, sa mu zdá neprimerane vysoký. Preto žiada Krajský súd v Trenčíne, aby prehodnotil výšku trestu. V závere obžalovaný uviedol, že rád by znovu pracoval a staral sa o deti. Ihneď po prepustení na slobodu začne viesť riadny život a pracovať.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr.por., na podklade podaného odvolania na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr.por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku okresného súdu o uloženom treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach, odvolací súd dospel k záveru, že podané odvolanie je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním obžalovaného napadnutých výrokoch rozsudku okresného súdu o uloženom treste, z obsahu odvolania obžalovaného a jeho dôvodov vyplýva, že v podanom odvolaní nie sú vytýkané chyby takéhoto procesného charakteru, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaní nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por.

Na základe preskúmania veci odvolací súd zistil, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., ktoré vyhlásenie okresný súd prijal podľa § 257 ods. 7 Tr. por. Na základe tohto postupu okresný súd rozhodol napadnutým rozsudkom o vine obžalovaného, ktoré rozhodnutie o vine je nenapadnuteľné odvolaním. Preto prieskumná povinnosť odvolacieho súdu sa v tomto prípade nemohla vzťahovať na výroky o vine obžalovaného, ale predmetom posudzovania správnosti a zákonnosti mohli byť len odvolaním obžalovaného napadnuté výroky o uloženom treste obžalovanému.

Z odvolania obžalovaného vyplýva, že napadnutým rozsudkom uložený trest odňatia slobody považuje za neprimerane prísny.

Okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia odôvodnil uloženie vyššie uvedených trestných sankcií nasledovne:

„Z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní a zhodnotenia dôkazov jednotlivo a vo vzájomnom súhrne súd zistil skutkový stav tak, ako je uvedený vo výroku tohto rozsudku. Je nepochybné, vzhľadom na súdom prijaté vyhlásenie o vine obžalovaného, že obžalovaný svojím konaním naplnil znaky trestného činu a to prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zákona s poukazom k § 138 písm. a) Tr. zákona a § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zákona. V priebehu konania boli zistené okolnosti, na základe ktorých je síce potrebné konštatovať síce podstatné ovplyvnenie ovládacích schopností u obžalovaného v čase skutku a mierne ovplyvnenie aj schopností rozpoznávacích, ale tieto schopnosti neboli ani v jednom prípade vymiznuté. Konanie obžalovaného malo formu úmyselného konania, konkrétne priameho úmyslu, kde teda pri svojom konaní priamo chcel zasiahnuť do záujmu spoločnosti na ochrane osôb pred najzávažnejšími vyhrážkami.

Súd pri úvahe o druhu trestu a jeho výmere vychádzal najmä zo všeobecných zásad uvedených v § 34 ods. 4 Trestného zákona, z účelu trestu podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona a s prihliadnutím na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Súd u obžalovaného prihliadol na poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l), n) Trestného zákona, keď obžalovaný napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, tým, že sa jednak ku svojmu konaniu v plnom rozsahu doznal, uskutočnil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie o svojej vine, svoje konanie aj oľutoval či už pri preštudovaní spisu alebo pri vyhlásení o vine. Na druhú stranu v danej veci súd taktiež jednoznačne vzhliadol u obžalovaného priťažujúcu okolnosť vo forme predchádzajúcich odsúdení. Súd vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti mal za dané, že je možné konštatovať prevahu poľahčujúcich okolností nad okolnosťami priťažujúcimi. Pri ukladaní trestu súd upravoval vzhľadom na prevahu poľahčujúcich okolností zákonom stanovenú trestnú sadzbu pre predmetný trestný čin (6 mesiacov - 3 roky) znížením hornej hranice trestnej sadzby (o 1/3 rozdielu upravenej hornej a dolnej sadzby) na (6 mesiacov -

26 mesiacov). Súd vzhľadom na poznatky o osobe obžalovaného (vedomosť o agresívnych sklonoch po požití alkoholu a pervitínu, od ktorých je závislý), nižší výchovný účinok už vykonaných trestov odňatia slobody), spôsobu spáchania trestného činu (použitím zbrane na zvýraznenie hrozby a reálne naznačovanie spôsobu realizácie hrozby a to za spôsobu hraničiaceho aj s obmedzovaním osobnej slobody) a na druhú stranu okolnosti spočívajúce v skutočnosti, že v čase tohto konania boli ovládacie schopnosti u obžalovaného podstatným spôsobom znížené. Súd prihliadal na skutočnosť, že popri výkone trestu na obžalovaného bude pôsobiť aj ochranné liečenie protitoxikomanické ambulantnou formou, ktoré taktiež prispeje k naplneniu preventívneho účelu trestu u obžalovaného. Za takýchto okolností aj s poukazom na skutočnosť, že obžalovaný už v minulosti bol podrobený priamemu výkonu trestu odňatia slobody, ktorý však nepriniesol dostatočnú úpravu správania, súd mal za to, že je na mieste uložiť obžalovanému trest spojený s jeho priamym výkonom a to v primeranej výmere 1 rok, pričom obžalovaného na výkon trestu zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia vzhľadom na skutočnosť, že v rámci priameho výkonu trestu uloženého Okresným súdom Prievidza sp. zn. 2T/92/2012 išlo o trest za úmyselnú trestnú činnosť. Súd taktiež uložil obžalovanému trest prepadnutia veci a to 1 ks pracovný vysúvací kovový nôž šedej farby v dĺžke 16,5 cm, ako veci, ktorá ako zbraň bola obžalovaným použitá na zdôraznenie hrozby pri trestnom čine. Tak ako to bolo vyššie už uvedené, súd popri treste ukladal obžalovanému ochranné liečenie protitoxikomanické ambulantnou formou v súlade so závermi znaleckého dokazovania k duševnému stavu obžalovaného, keďže obžalovaný sa v čase páchania trestnej činnosti nachádzal v stave intoxikácie alkoholom a pervitínom a práve tieto látky mali vplyv na protizákonné konanie obžalovaného.“

Na základe preskúmania veci odvolací súd dospel k záveru, podľa ktorého okresný súd v prejedávanej veci správne zistil skutkové okolnosti, rozhodné pre ukladanie trestných sankcií. Za správne odvolací súd považoval závery okresného súdu o existencii poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, z ktorých okresný súd pri prevahe poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi okolnosťami v súlade so zákonom ustálil zákonom ustanovenú sadzbu odňatia slobody v rozmedzí 6 mesiacov až 26 mesiacov, v rámci ktorej prichádza do úvahy ukladanie tohto druhu trestu v prejedávanom prípade.

Ako vyplýva z výmery trestu odňatia slobody 1 rok, uloženého napadnutým rozsudkom, s poukazom na správne ustálenú trestnú sadzbu okresný súd uložil obžalovanému takýto trest odňatia slobody pri strede trestnej sadzby, ktorá je v danom prípade 13 mesiacov. Podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd pri určovaní výmery trestu odňatia slobody precenil váhu okolností v zmysle § 34 ods. 3 Tr. zák., svedčiacich v neprospech obžalovaného a nie dostatočne prihliadol na okolnosti, svedčiace v prospech obžalovaného.

Pokiaľ okresný súd s poukazom na vyššie citovanú časť odôvodnenia napadnutého rozsudku v súvislosti s určením výmery trestu v rámci spôsobu spáchania činu poukazyval na použitie zbrane, podľa názoru odvolacieho súdu takéto odôvodnenie zvýšenia závažnosti činu je v rozpore s ustanovením § 38 ods. 1 Tr. zák. Je tomu tak preto, že v danom prípade je použitie zbrane kvalifikačným momentom trestného činu podľa § 360 ods. 2 písm. a) v spojení s § 138 písm. a) Tr. zák. Keďže v danom prípade došlo len k hrozbe so zbraňou, je táto okolnosť konzumovaná v kvalifikovanej skutkovej podstate trestného činu, zo spáchania ktorého bol obžalovaný uznaný vinným. Preto podľa názoru odvolacieho súdu niet dôvodu, aby v danom prípade bola okolnosť spáchania činu so zbraňou považovaná za okolnosť, ktorá by významným spôsobom zvyšovala závažnosť činu.

Podľa názoru odvolacieho súdu v odôvodnení napadnutého rozsudku absentujú úvahy, akým spôsobom okresný súd v danom prípade v zmysle § 34 ods. 3 Tr. zák. (po materiálnej stránke) vyhodnotil existenciu dvoch zistených poľahčujúcich okolností, najmä s poukazom na to, že v prípade zistenia poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Tr. zákona na základe vyhlásenia obžalovaného o vine súdna prax ustálila možnosť, nie však povinnosť, použiť pri ukladaní trestu analógiu ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d) Tr. zák. (viď R 44/2017).

Podľa názoru odvolacieho súdu práve vyhlásenie o vine obžalovaného a prijatie tohto vyhlásenia okresným súdom je potrebné považovať za významnú pomoc obžalovaného pri objasňovaní trestnej činnosti, nakoľko takéto vyhlásenie obžalovaného zbavuje prokurátora uniesť dôkazné bremeno preukázať vinu obžalovaného v konaní pred súdom. Preto takáto okolnosť sa musí významným spôsobom prejavovať vo výmere uloženého trestu.

Na druhej strane však odvolací súd dospel k záveru, že v prejednávacom prípade aj napriek napomáhaniu obžalovaného pri objasňovaní trestnej činnosti uvedeným spôsobom nie sú v prejednávacom prípade dané podmienky na postup podľa analógie § 39 ods. 2 písm. d) Tr. zák. Je tomu tak preto, že obžalovaný napriek vlastnej skúsenosti s predchádzajúcim výkonom trestov odňatia slobody v celkovom trvaní 1 rok za úmyselnú trestnú činnosť, ktorý výkon trestov ho podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. mal viesť k tomu, aby už viedol len riadny život, sa opätovne dopustil úmyselnej trestnej činnosti, vykazujúcej znaky vyššej závažnosti, než v prípade predchádzajúcej trestnej činnosti.

Vychádzajúc z uvedených úvah a okresným súdom správne ustálených skutkových okolností v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodných aj pre ukladanie trestu, odvolací súd, majúci na zreteli nutnosť významným spôsobom prihliadnuť na okresným súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného o vine, dospel k záveru, podľa ktorého primeranému trestu pre obžalovaného v prejednávacom prípade zodpovedá uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody vo výmere 9 mesiacov, ktorá výmera je pri hranici prvej štvrtiny zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Preto odvolací súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.